

[Rønholt]

dække over en økonomisk politik, der skabte problemer op til regeringsskiftet.

Realkreditsystemet, som vi kender det i dag, har ikke overlevet sig selv, når blot vi får den reelle rente ned på det niveau, vi tidligere har kendt. Det bedste middel til at få en lavere rente er en sund økonomisk politik. Der er kun to måder, man kan sætte renten ned på i forhold til markedskræfterne: enten ved at give statstilskud eller ved at give afkald på en værdistigning. Forslaget bygger for så vidt på begge principper. Man har jo i forvejen indekslån. De bliver bare ikke benyttet. Man har haft jordrentelån. Så sent som i sidste uge var der en udsendelse i radioen, hvor lyttere kunne spørge politikere. En dame fra Sorøegnen var ked af, at hun ikke havde benyttet sig af lejligheden til at skifte, dengang muligheden forelå. Hendes jordrente var steget fra 12.000 kr. i 1960 til 97.000 kr. i år. Det er ikke en måde at finansiere et sundt erhvervsliv på.

Vi har også haft og har stadig væk finanslån. Dengang man havde en inflationsfremmende politik, blev folk så forskrækkede, da de så virkningerne af en opskrivning af restgælden hvert år, at det tog to år efter regeringsskiftet, før man atter vandt gehør for indførelse af finanslån til landbruget.

Jeg synes, at man går meget let hen over problemet: hvad med efterstående panthavere? Man kan forestille sig banker og andre kreditorer, som skal stå efter en belåningsgrad på 75 med en tilskrivning af restgælden hvert år! Hvordan vil kreditorerne, de efterstående panthavere, vurdere den situation? Jeg tror, jeg kender svaret: de vil sige nej tak, I må søge jeres restfinansiering klaret andre steder.

Man henvender sig til en økonomisk svag gruppe, og det må vel være dem, der har den højeste gældsprocent. Hvis de samtidig har optaget lån i højrenteperioden med 20 pct.s kontantlån og med en belåningsgrad på 70, så vil konvertering til almindelige lån i dag betyde, at de får en gældsprocent på 100. Man kan altså ikke under disse omstændigheder overhovedet refinansiere. Nej, det, der er behov for, er en forøgelse af egenkapitalen og bedre henlæggelsesmuligheder. Det er ikke rimeligt, at man skal forære aktiverne væk til kreditorerne.

Det havde været interessant her at høre af det radikale venstre, der er medforslagsstiller,

hvordan provenutabet kan indpasses i den vedtagne finanslov.

Det konservative folkeparti kan ikke støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg kan ikke nå at tage fat i de mange påstande, hr. Rønholt kom med, i en kort bemærkning, men der er en enkelt, jeg håber vi kan få aflivet allerede her i starten af debatten, nemlig at disse lån kun er interessante for folk uden skatteevne.

Jeg mener, at hr. Rønholt var med i de forhandlinger, vi førte hos landbrugsministeren, hvor ministeren dokumenterede over for os alle sammen, i hvert fald ministerens embedsstab – jeg har papirerne på mig, hvis hr. Rønholt er i tvivl – at hvad enten skatteprocenten er nul eller 45, så er det en fordel at benytte disse lån. Da hr. Rønholts parti igennem regeringens bebudede forslag om en skattereform og socialdemokratiet er enige om, at vi bør lave en virksomhedsskatteordning for landbruget, så at den indtjening, der er i landbruget, og som ikke bliver trukket ud til forbrug, skal beskattes på samme niveau som aktieselskaber, kan vi vel konstatere, at det med de beregninger, landbrugsministeren har leveret, er et redskab, som vil være interessant for stort set hele det danske landbrug, også landmænd med en høj indtjening, for jeg går ikke ud fra, at man trækker hele beløbet ud.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Hr. Rønholt siger, at det ikke er rimeligt at opskrive restgælden. Det kan man da sagtens postulere, men hvad er det, kriseramte landmænd har gjort? De har jo selv opskrevet deres restgæld, de har selv belånt inflationen for overhovedet at kunne blive ved deres landbrug. Der var mange flere, der havde lukket butikken, hvis ikke den mulighed havde været til stede. Så man kan ikke sige, at hvis vi undlader at gennemføre dette, så bliver der ingen opskrivning af restgælden.

Med hensyn til spørgsmålet om forøgelse af egenkapitalen er det klart, at vi alle sammen kan være enige i det, hr. Rønholt siger. Men i første omgang drejer det sig om, at